

UITSpraak VAN DE TUCHTCommissie

Kamer : **Dopingkamer**
Leden van de kamer :
(kamervoorzitter) : mr. J.M.J.M. Doon
(lid) : drs. F. Kessel
(lid) : mr. E.J.M. Lombaers
Zaaknummer :

In de zaak van:

1. Betrokkene

Naam :
Adres :
PC/Gemeente :
Raadsman : Amsterdam
Lid van de sportbond : Koninklijke Nederlandse Krachtsport- en Fitnessfederatie (hierna: KNKF)
Nederlandse Olympische Worstel Bond (hierna: NOWB)
Registratienummer :

2. Aangever

Naam :
Naam sportbond : KNKF
Gevestigd te : Arnhem, Postbus 302, 6800 AH Arnhem

3. De procedure

- Op 2 augustus 2012 is bij aangifteformulier gedateerd 31 juli 2012 tegen betrokkene aangifte gedaan, als hierna vermeld.
- De KNKF heeft tegen betrokkene geen ordemaatregel genomen.
- Betrokkene is in de gelegenheid gesteld zich schriftelijk tegen de aangifte te verweren.
- Op 24 augustus 2012 heeft mr. per e-mail aan de tuchtcommissie laten weten als raadsman van de betrokkene te zullen optreden en tevens summier verweer gevoerd tegen de aangifte.
- Op 21 september 2012 ontving de tuchtcommissie het uitgebreide verweerschrift van de raadsman van betrokkene.
- De KNKF heeft per e-mail gedateerd 5 september 2012 aan de tuchtcommissie laten weten geen stelling te nemen in deze zaak.
- De Dopingautoriteit (hierna: DA) heeft op 19 september 2012 een conclusie genomen, ontvangen 20 september 2012.
- De tuchtcommissie heeft de tuchtzaak mondeling behandeld op 24 september in Nieuwegein. Betrokkene is in persoon verschenen en werd bijgestaan door zijn raadslieden. Namens de KNKF was de heer (directeur) aanwezig. Namens de DA waren (directeur) (juridisch beleidsmedewerker) aanwezig. De heer (directeur ADA) en (DCO ADA) zijn telefonisch gehoord. Het verslag van de mondelinge behandeling wordt aan deze uitspraak gehecht.
- Naar aanleiding van de zitting heeft de DA op 15 oktober 2012 nadere schriftelijke informatie aangeleverd en heeft de raadsman van betrokkene hierop gereageerd bij brief van 5 november 2012.

4. **Aangifte/grondslag van de tuchtzaak:**

Aangever heeft bij formulier met bijlagen, door het Instituut Sportrechtspraak ontvangen 2 augustus 2012, van de volgende overtreding aangifte gedaan:

Op [ ] is betrokkene in het kader van het [ ] kampioenschap gehouden te ingeloot en aangewezen voor de dopingcontrole, geïnitieerd en uitgevoerd door de [ ] Anti Doping Autoriteit (hierna ADA). Betrokkene heeft geweigerd medewerking te verlenen aan deze controle. Gebrekkige medewerking aan een dopingcontrole vormt een overtreding van artikel 5 van het Dopingreglement.

De KNKF verzoekt de tuchtcommissie de betrokkene in de kosten van de procedure te veroordelen.

5. **Gelet op:**

- a. de aangifte gedateerd 31 juli 2012 en ontvangen op 2 augustus 2012 met de daarbij gevoegde stukken, waaronder:
  - het statusrapport van de Dopingautoriteit met bijlagen,
  - de print van de inschrijving van betrokkene in het ledenregister van de KNKF;
- b. de brieven van de ambtelijk secretaris van het ISR aan betrokkene gedateerd resp. 6 augustus en 13 september 2012;
- c. de e-mail van mr. Jager aan de tuchtcommissie gedateerd 25 augustus 2012;
- d. de conclusie met bijdrage inzake bevoegdheid van de DA gedateerd 19 september 2012, ontvangen op 20 september 2012;
- e. de e-mail van de KNKF gedateerd 5 september 2012;
- f. het verweerschrift van de raadman van betrokkene per e-mail ontvangen op 21 september 2012;
- g. het verslag van de mondelinge behandeling op 24 september 2012;
- h. de brief van de juridisch secretaris aan alle partijen gedateerd 1 oktober 2012;
- i. de schriftelijke reactie van de DA met diverse bijlagen gedateerd 12 oktober 2012 en ontvangen op 15 oktober 2012;
- j. de schriftelijke reactie van mr. [ ] gedateerd 5 november 2012 en per e-mail ontvangen op 5 november 2012.

6. **De tuchtcommissie:**

- 6.1. verklaart zich bevoegd om van de tuchtzaak kennis te nemen;
- 6.2. is van oordeel dat geen beletselen bestaan de zaak in behandeling te nemen;
- 6.3. acht bewezen dat betrokkene de onder 4. vermelde overtreding heeft begaan;
- 6.4. legt betrokkene daarvoor de onder 7. vermelde straf op.

7. **Strafoplegging**

- 7.1. De tuchtcommissie legt ingevolge artikel 47 lid 9 sub b van het Dopingreglement aan betrokkene de straf op van uitsluiting voor een periode van zes jaar. Op grond van het bepaalde in artikel 48 lid 1 van Dopingreglement vangt deze periode aan op de datum van deze uitspraak. De periode van uitsluiting loopt derhalve af op 29 november 2018.

8. **Kostenveroordeling**

- 8.1. De tuchtcommissie bepaalt dat de kosten die zijn verbonden aan de behandeling van deze tuchtzaak, onder meer bestaande uit de kosten van bijstand van de ambtelijk en juridisch secretaris, € 1810,00 bedragen en dat deze kosten ten laste van betrokkene wordt gebracht. Laatstgenoemd bedrag dient binnen een maand na deze uitspraak door de betrokkene aan de KNKF te zijn voldaan, bij gebreke waarvan er sprake is van een overtreding van het Tuchtreglement van het ISR.

9. **De tuchtcommissie motiveert haar uitspraak aldus:**

9.1. **Ter zake van haar bevoegdheid overweegt de tuchtcommissie:**

- 9.1.1 Betrokkene is geregistreerd als lid van de KNKF onder nummer
- 9.1.2 De overtreding waarvan aangifte is gedaan heeft plaatsgevonden buiten Nederland. De tuchtcommissie stelt vast dat de dopingcontrole waarvoor betrokkene, lid van een bij het ISR aangesloten sportbond, werd aangewezen in het buitenland is uitgevoerd door een instantie die hiertoe krachtens artikel 20 lid 4 Dopingreglement bevoegd was. Het verweer van betrokkene met betrekking tot de jurisdictie van ADA is niet nader onderbouwd en wordt door de tuchtcommissie verworpen. De tuchtcommissie verwijst naar de website van WADA met daarop de lijst van, door het WADA erkende, nationale antidoping agencies. (link: <http://www.wada-ama.org/en/anti-doping-community/nados/list-of-nados/>). Uit die lijst volgt dat ADA de door het WADA erkende anti doping autoriteit is. In de door de DA aan de tuchtcommissie beschikbaar gestelde kopie van de Anti Doping Rules van ADA staat nadrukkelijk vermeld (zie pag. 5 bovenaan) dat deze regels betrekking hebben op alle dopingcontroles die door ADA worden uitgevoerd. De tuchtcommissie stelt vast dat dit reglement is gebaseerd op de WADA code (pag. 3, Introduction, preface) en dat ADA bovendien iedere twee jaar een compliance rapport aan WADA uitbrengt. Het verweer van betrokkene dat het Dopingreglement niet zou aansluiten op de WADA code treft daarom geen doel. Op grond van het bepaalde in artikel 20 lid 7 Dopingreglement vindt toepassing van het Dopingreglement en het Tuchtreglement Dopingzaken plaats zodat het ISR bevoegd is van de aangifte kennis te nemen en deze af te doen.
- 9.1.3 De NOWB is blijkens artikel 13 lid 1 van haar Statuten lid van de KNKF. De NOWB heeft krachtens artikel 13 lid 3 van haar Statuten de Tuchtrechtspraak binnen haar bond opgedragen aan de KNKF, zulks met inachtneming van het Tuchtreglement van de KNKF. Betrokkene is bij de KNKF geregistreerd onder registratienummer . Krachtens artikel 6 lid 1 van de Statuten van de NOWB resp. KNKF zijn de leden onderworpen aan de tuchtrechtspraak van de NOWB resp. KNKF. Krachtens de daaropvolgende leden van ditzelfde artikel zijn het Tuchtreglement en het Dopingreglement van het Instituut Sportrechtspraak van toepassing op de tuchtrechtspraak van de NOWB resp. KNKF. De tuchtrechtspraak binnen de NOWB en KNKF is als gevolg van artikel 6 lid 7 j° artikel 6 lid 4 van de Statuten opgedragen aan de tuchtcommissie van het Instituut Sportrechtspraak met uitsluiting van andere organen. De daartoe vereiste overeenkomst tussen de KNKF en de Stichting Instituut Sportrechtspraak is op 1 januari 2005 tot stand gekomen.
- 9.1.4 Op grond van het bovenstaande acht de tuchtcommissie zich bevoegd om van de onderhavige tuchtzaak kennis te nemen.

9.2. **Ter zake van de aangifte overweegt de tuchtcommissie:**

- 9.2.1 De onder 4. bedoelde aangifte is namens het bestuur ingediend door de heer , hiertoe gemachtigd door twee bestuursleden van de KNKF. De tuchtcommissie beschouwt derhalve de aangifte als gedaan door het bondsbestuur van de KNKF conform artikel 9 lid 4 van het Tuchtreglement dopingzaken.
- 9.2.2 Nu de aangifte voldoet aan de in het Tuchtreglement dopingzaken daartoe gestelde vereisten en tijdig is ingediend bestaan naar het oordeel van de tuchtcommissie geen beletselen deze in behandeling te nemen.

9.3. **Ter zake van de overtreding overweegt de tuchtcommissie:**

- 9.3.1 Op basis van de aangifte en overige schriftelijke stukken en afgelegde verklaringen staan de navolgende feiten vast. De betrokkene is op 12 juli 2012 ingeloot en aangewezen voor een dopingcontrole na een worstelwedstrijd in . De dopingcontrole werd uitgevoerd door de ADA. een van de aanwezige dopingcontroleofficials, hield zich bezig met het administratieve gedeelte van de controle dat vooraf gaat aan de monsterafname, met name de aanwijzing van de geselecteerde sporters. Zij benaderde na afloop van de wedstrijd betrokkene met de mededeling dat hij was geselecteerd voor de dopingcontrole. De betrokkene had twijfels over de echtheid van de controle en heeft verwezen naar zijn coach, zijnde de heer Van het door de KNKF bij de aangifte gevoegde statusrapport maakt het door mevrouw gedeeltelijk ingevulde dopingcontroleformulier deel uit. Daarop – binnen kaders die daarvoor niet bestemd zijn- een in losse blokletters geschreven “handtekening” en de handgeschreven opmerking: “WEIGERT MEE TE WERken” en “COACH”.
- 9.3.2 De betrokkene stelt zich op het standpunt dat er geen sprake is van een weigering of gebrekkige medewerking in de in van artikel 5 Dopingreglement aangezien hij niet zelf heeft geweigerd noch het formulier heeft getekend voor een weigering. Dat de handtekening op het formulier niet van hem afkomstig is en dat de dienstdoende DCO niet alles in het werk heeft gesteld om zijn handtekening te verkrijgen.

- Betrokkene stelt dat dit alles hem niet kan en mag worden aangerekend. In de onduidelijke situatie die ontstond had het op de weg van de DCO gelegen om betrokkene nogmaals te benaderen en hem nadrukkelijk te vragen om zijn handtekening te zetten ten bewijze van zijn weigering. Bovendien heeft de DCO nagelaten om legitimatie te vragen van degene die uiteindelijk wel de bewuste handtekening heeft gezet. Betrokkene heeft twee schriftelijke verklaringen van zijn coach de heer [ ] overgelegd.
- 9.3.3 De tuchtcommissie heeft ter zitting mevrouw [ ] per telefoon gehoord. Een verklaring van een DCO geldt als betrouwbaar bewijsmiddel. Zie artikel 12 lid 1 Dopingreglement. De tuchtcommissie ziet geen reden om te twifelen aan de juistheid van haar verklaring, die grotendeels wordt bevestigd door zowel de betrokkene als door diens coach de heer [ ]
- 9.3.4 De tuchtcommissie stelt de het navolgende vast:
- mevrouw [ ] de betrokkene heeft benaderd voor het ondergaan van een dopingcontrole en dat deze haar vervolgens zonder enig voorbehoud te verstaan heeft gegeven dat de beslissing hierover door hem werd overgelaten aan zijn coach.
  - de betrokkene mevrouw [ ] naar zijn coach, de heer [ ], heeft gebracht en aan hem heeft geïntroduceerd.
  - [ ] vervolgens met de heer [ ] heeft gesproken over de controle van betrokkene. [ ] s bevestigt in zijn tweede verklaring, gedateerd 19 oktober 2012, dat hij met een vrouw heeft gesproken over de dopingtest.
  - de heer [ ] toen heeft beslist dat de betrokkene niet zou meewerken aan de controle. In zijn verklaring van 19 oktober 2012 laat [ ] zich hier niet specifiek over uit, maar betwist dit evenmin.
  - de heer [ ] vervolgens het dopingformulier heeft ondertekend met de naam " [ ] ". De tuchtcommissie acht het onwaarschijnlijk dat iemand anders dit formulier zou hebben ondertekend. [ ] betwist ook dit onderdeel niet, maar zegt alleen dat hij het zich niet kan herinneren. Mevrouw [ ] heeft degene met wie zij over de dopingtest van betrokken heeft gesproken, en die het dopingformulier als [ ] heeft ondertekend op een foto aangewezen. Die foto is aan de tuchtcommissie ter beschikking gesteld. Tijdens de mondelinge behandeling heeft betrokkene verklaard dat de door mevrouw [ ] aangewezen persoon, zijn coach [ ] betrof.
  - de betrokkene nog voor het vertrek uit de zaal met de heer [ ] heeft gesproken.
  - de betrokkene geen contact meer met de DCO of met ADA heeft gezocht, noch toen hij met het team dicht bij het controlestation nog wat stond te drinken, noch later in het hotel.
- 9.3.5 De tuchtcommissie stelt op grond van het voorgaande vast dat de dopingcontrole niet is uitgevoerd in overeenstemming met de International Standard for testing (hierna IST). Artikel 5.4.3 van de IST schrijft immers voor dat de DCO de sporter moet laten tekenen voor de aanwijzing en dat ook de informatie bij het niet nakomen van de aanwijzing gericht moet worden tot de sporter. De tuchtcommissie is het met de DA en de betrokkene eens dat, los van een eventuele machtiging door betrokkene aan zijn coach, de DCO altijd de sporter moet benaderen om te vragen de weigering te erkennen. Dit is in deze zaak niet gebeurd. Mevrouw [ ] heeft na haar gesprek met de coach genoeg genomen met diens handtekening en heeft overigens ook niet om legitimatie verzocht. De reden die zij aanvoert voor het niet opnieuw aanspreken van de betrokkene – angst vanwege de in haar ogen vijandige houding van het Nederlandse team – acht de tuchtcommissie onvoldoende. Naast [ ] waren andere functionarissen van ADA aanwezig wiens assistentie zij had kunnen invoeren. Bovendien deed zich later, toen het Nederlandse team zich niet meer op de drukke wedstrijdvloer bevond maar in de VIP ruimte op korte afstand van het controlestation, een gelegenheid voor om de betrokkene te benaderen en aan te (laten) spreken. Door de DCO is dan ook niet voldaan aan de voorschriften van de IST.
- 9.3.6 De constatering dat bij de controle is afgeweken van de IST leidt echter niet noodzakelijkerwijs tot de conclusie dat er geen overtreding heeft plaatsgevonden. Op grond van artikel 12 lid 5 Dopingreglement dient de tuchtcommissie na te gaan of de betrokkene heeft aangetoond dat zodanig van de IST is afgeweken dat redelijkerwijs mag worden aangenomen dat deze afwijking de feitelijke basis van de overtreding heeft veroorzaakt. Daarbij dient de tuchtcommissie zich te houden aan de bewijsregeling zoals neergelegd in artikel 11: het door het bondsbestuur (en DA) te leveren bewijs van de overtreding is geleverd indien de overtreding genoegzaam aannemelijk is gemaakt, terwijl het door betrokkene aangedragen bewijs wordt gewogen op basis van waarschijnlijkheid.
- 9.3.7 De tuchtcommissie stelt vast dat betrokkene eerder is veroordeeld voor een dopingovertreding. Hij wordt dan ook geacht zich bewust te zijn van het belang van dopingcontroles. Hij kent, zo te zeggen, het klappen van de zweep en moet worden verondersteld te weten tot welke vergaande consequenties een weigering kan leiden. Betrokkene delegeerde de beslissing om de controle te ondergaan onvoorwaardelijk aan zijn coach. Hij heeft daarmee de keuze om al dan niet deel te nemen aan de dopingcontrole geheel gelegd bij een ander. Betrokkene is en blijft voor die keuze verantwoordelijk en daarmee ook voor de gevolgen van die keuze. Door betrokkene is niet gesteld, noch aannemelijk gemaakt, dat die keuze het gevolg is geweest van het niet door [ ] naleven van de IST. Ook de tuchtcommissie ziet die relatie niet. Er is, zo

concludeert de tuchtcommissie, niets gebeurd dat de betrokkene niet heeft gewild. heeft juist volledig voldaan aan de wens van betrokkene en juist daardoor werd het IST niet nageleefd. De tuchtcommissie rekent het betrokkene ook aan dat hij van zijn keuze niet is teruggekeerd, terwijl daartoe voldoende gelegenheid bestond. Daartoe heeft betrokkene verklaard dat hij niet met zijn coach heeft gesproken over hetgeen die coach aan heeft gezegd. Het had op de weg van betrokkene gelegen om dat wel te doen. Betrokkene heeft immers geen dopingtest afgelegd, terwijl hij wist dat hij daarvoor was aangewezen. Hij had zich moeten afvragen wat zijn coach tegen heeft gezegd en welke consequenties dat voor hem zou hebben. De tuchtcommissie ziet onder die omstandigheden geen reden om aan de schendingen van het IST de conclusie te verbinden dat betrokkene geen verwijt kan worden gemaakt.

9.3.7 De tuchtcommissie concludeert dat de KNKF het bewijs van overtreding van artikel 5 Dopingreglement door betrokkene heeft geleverd.

9.4. Terzake van de strafoplegging overweegt de tuchtcommissie:

9.4.1 De tuchtcommissie constateert dat het hier een tweede overtreding betreft. Het verweer van betrokkene dat er geen sprake is van recidive wordt niet gehonoreerd. Betrokkene is in 2005 positief bevonden op een niet specifieke stof. Voor deze eerste overtreding is de standaard straf gereduceerd tot een jaar uitsluiting. De periode van uitsluiting voor de in deze uitspraak bewezen verklaarde overtreding dient dan ook te worden vastgesteld conform artikel 47 lid 8, dan wel 47 lid 9 van het Dopingreglement.

9.4.2 De periode van uitsluiting hangt af van de vraag of de betrokkene al dan niet heeft aangetoond dat er van zijn kant sprake is van het ontbreken van schuld of nalatigheid (artikel 41 Dopingreglement), danwel van het ontbreken van een aanmerkelijke mate van schuld of nalatigheid (artikel 42 Dopingreglement). Zoals hierboven reeds aangegeven twijfelt de tuchtcommissie niet aan de schuld van de betrokkene. Er is naar het oordeel van de tuchtcommissie evenmin sprake van een gebrek aan aanmerkelijke schuld. De tuchtcommissie verwijst in dit verband naar de toelichting op het met artikel 42 Dopingreglement corresponderende artikel 10.5.2 in de WADA code waaruit blijkt dat hiervan uitsluitend sprake kan zijn in "truly exceptional circumstances". Betrokkene heeft aangevoerd dat zijn team schade zal ondervinden van zijn afwezigheid omdat hij de enige is die uitgezonden kan worden om in internationale wedstrijden te spelen. Of dat argument juist is kan de tuchtcommissie niet vaststellen, en kan overigens in het midden blijven. Het is niet relevant bij het beoordelen van de schuldvraag. De tuchtcommissie is van oordeel dat er ook overigens geen sprake is geweest van zodanig uitzonderlijke omstandigheden die de schuld van betrokkene kunnen verminderen. De tuchtcommissie concludeert dan ook dat betrokkene niet in aanmerking komt voor een reductie van de standaard periode van uitsluiting op grond van artikel 41 of 42 Dopingreglement. De tuchtcommissie dient derhalve conform artikel 47 lid 9 sub b van het Dopingreglement de duur van de uitsluiting vast te stellen op een periode van tenminste zes en ten hoogste acht jaren. In dit geval acht de tuchtcommissie een periode van zes jaar gepast. Daartoe overweegt de tuchtcommissie het volgende: er is sprake van het ontwijken van een dopingcontrole terwijl er geen aanwijzingen zijn dat betrokkene zulks deed ter maskering van het gebruik van verboden middelen. Op dat punt is de tuchtcommissie bereid betrokkene het voordeel van de twijfel te geven.

9.4.3 Het verzoek van betrokkene tot oplegging van een voorwaardelijke straf kan niet worden gehonoreerd. Het gesloten sanctiesysteem van het Dopingreglement staat voorwaardelijke uitsluitingen niet toe. Het verzoek van betrokkene om de behaalde wedstrijdresultaten niet te laten vervallen kan slechts ten dele worden ingewilligd. Ingevolge artikel 37 van het Dopingreglement vervalt het wedstrijdresultaat van de desbetreffende wedstrijd automatisch. Voor zover van toepassing, geldt tevens artikel 50 lid 3. De tuchtcommissie ziet echter wel een rechtvaardiging voor het niet laten vervallen van de resultaten, behaald tussen 24 juli (zijnde de datum waarop de betrokkene en dus ook de KNKF [zie artikel 29 Dopingreglement] door de DA in kennis is gesteld) en de datum van deze uitspraak. Immers de KNWU/NOWB had de betrokkene onmiddellijk na het ontvangen van het bericht van de overtreding door de DA bij ordemaatregel een voorlopige schorsing kunnen opleggen conform artikel 35 lid 5. De KNKF/NOWB vond dit kennelijk niet noodzakelijk en heeft ervoor gekozen om dit niet te doen.

9.5. Terzake van de kostenveroordeling overweegt de tuchtcommissie:

9.5.1 De overtreding waarvan aangifte is gedaan is bewezen verklaard en op grond hiervan wordt een straf opgelegd. De tuchtcommissie bepaalt- onder verwijzing naar het gestelde in artikel 16 lid 12 van het Tuchtreglement Dopingzaken - dat de aan de behandeling van deze zaak verbonden kosten ten laste van de betrokkene worden gebracht.

10. **Beroep in geval van een uitspraak van de tuchtcommissie**

Van deze uitspraak kunnen zowel de betrokkene als de overige in artikel 17 lid 3 Tuchtreglement Dopingzaken genoemde partijen en organisaties beroep instellen. Betrokkene kan binnen 21 dagen na de datum van ontvangst van deze uitspraak, welke geacht wordt twee dagen na de datum van verzending te zijn gelegen, beroep instellen bij de commissie van beroep van het Instituut Sportrechtspraak. Het beroep dient schriftelijk in vijfvoud te worden ingesteld, bij voorkeur met gebruikmaking van een standaardberoepschrift dat kan worden verkregen bij het ambtelijk secretariaat of door het te downloaden van de website van het Instituut Sportrechtspraak: www.instituutsportrechtspraak.nl.

Amsterdam, 29 november 2012

mr. J.M.J.M. Doon
(kamervoorzitter)

mr. A.M. Bleeker-van Velzen
(secretaris)

Afschrift verzonden d.d.: 06-12-2012
Paraaf ambtelijk secretaris:

Verslag van de mondelinge behandeling

In de zaak T 2012015/2012-11-07, KNKF , gehouden op 24 september te Nieuwegein.

Aanwezig:

de leden van de kamer: mr. J.M.J.M. Doon (voorzitter), drs. F. Kessel en mr. E.J.M. Lombaers (leden),
de juridisch secretaris: mr. A.M. Bleeker-van Velzen,
de heer (betrokkene) en diens raadslieden mr. ,
de heer , namens de Dopingautoriteit,
de heer , namens de KNKF.

De voorzitter opent de zitting en neemt de stukken door. Hij constateert dat het verweerschrift te laat is ingediend. Een tijdige indiening zou prettiger zijn geweest. De tuchtcommissie laat het verweerschrift niettemin toe en heeft het rondgestuurd omdat de inhoud ervan hoe dan ook op deze zitting ter sprake zou zijn gekomen. De DA krijgt de gelegenheid hierop te reageren en kan eventueel verzoeken om na de mondelinge behandeling schriftelijk te reageren op het verweerschrift.

Met betrekking tot de bevoegdheid van het ISR en van de DA heeft de DA het nodige aangegeven in de aanvulling op haar conclusie. In aanvulling hierop verklaart de heer :
De ADA is door WADA erkend en door de regering aangewezen als NADO. De reglementaire inrichting kent de DA niet. De DA heeft dan ook niet gecontroleerd of er in deze zaak voldaan is aan die regelgeving. De ADA heeft geen jurisdictie om deze dopingzaak te initiëren en heeft daarom de DA verzocht dat te doen. De stelling in het verweerschrift dat de ADA zou hebben verzocht om dit *niet* te doen is dus onjuist. De opdracht van ADA aan de DA is per e-mail gegaan. Desgewenst kan de DA die e-mail nog overleggen. Wat de regelgeving betreft moeten er straks vragen worden gesteld aan de getuigen via de telefoon.

De heer vraagt zich af of het zin heeft deze zaak nu te behandelen omdat de beslissing over de bevoegdheid en de toepasselijke regels cruciaal is.

De voorzitter antwoordt dat deze beslissing pas na afloop zal worden genomen en dat de zaak gewoon behandeld gaat worden.

Mevrouw verklaart dat de opmerking in het verweerschrift over het verzoek van ADA aan de DA inderdaad onjuist is. De laatste regels van deel I van het statusrapport zijn verkeerd geïnterpreteerd.

De betrokkene verklaart, al dan niet in antwoord op vragen van de tuchtcommissie:

Er is geen sprake geweest van een weigering, er was ook geen keuring, het had niets te maken met een internationaal toernooi. Wij waren er op uitnodiging van de sportpromotor.

Na de wedstrijd was het heel hectisch met publiek en pers om mij heen. identificeerde zich en vroeg mij om mee te komen voor een test. Ik twijfelde aan de echtheid en verwees haar naar mijn coach. Die regelt dit soort dingen altijd bij wedstrijden in Nederland. In Nederland vertelt de coach wie er naar de dopingcontrole moet. Ik heb naar achteren gewezen naar de tafel waar ook mijn coach aan stond, ben een paar stappen met haar meegelopen en heb gezegd: "Hij staat daar bij die tafel". Er stonden nog meer mensen aan die tafel waaronder en andere mensen van het team. Mijn coach is de heer Er zit niemand in ons team met de naam,

Later in het hotel heb ik gevraagd of hij benaderd was door de DCO. Hij wist van niks. Dat vonden we vreemd. We dachten: ze zullen nog wel terug komen. We bleven nog een week in en ze wisten waar we logeerden. heeft zelf geen actie ondernomen.

We mochten gewoon niet winnen. Wij waren dan ook erg op ons hoede en namen geen drinken aan uit angst voor vergiftiging.

De situatie na de wedstrijd was dreigend. We moesten gewoon snel weg uit die zaal.

Ik vond niet dat wij de DCO later hadden moeten opzoeken. Als zij niet naar ons komt dan is voor ons daarmee de kous af. Bovendien zou ik niet weten waar we haar moesten vinden.

We twijfelden aan de echtheid van de controle. Dit ook omdat het geen echt toernooi was met een weging vooraf e.d..

Ik heb geen formulier gezien, alleen het pasje van de DCO.

Ik wist niet of er ook nog anderen waren geselecteerd.

Mijn eerdere dopingovertreding was stom. Ik had die spullen niet genomen om beter te presteren. Ik weet dat een controle belangrijk is en dat je mee moet werken. Ik heb in Nederland wel meer wedstrijden geworsteld. Dit was de eerste keer buiten Nederland.

Door de coach is van te voren niet over doping gesproken. Wel over inenting e.d..

De controle kwam onverwacht opeens na de wedstrijd uit het niets.

Dit is erg belangrijk voor mij. Ik had best mee willen werken. Door een fout is het mis gegaan. Als de coach gezegd had dat het in orde was, dan zou ik meegewerkt hebben.

Er waren veel mensen om ons heen en de situatie was hectisch, enerzijds extase vanwege de overwinning anderzijds dreigden we gelyncht te worden.

Ik realiseer mij nu dat ik een groot risico heb genomen door alleen maar vaag naar mijn coach te wijzen. Op dat moment was ik mij daarvan niet bewust.

Op een vraag van de voorzitter waarom de heer niet als getuige is opgeroepen antwoordt de heer dat hij dit niet nodig vond, omdat er al een schriftelijke verklaring ligt. Bovendien geeft de heer vanavond trainingen.

De DA verklaart bij monde van dat het hier draait om de identiteit van de heer Voorst verklaart hij dat de aanwijzing nooit via de coach gaat, maar het altijd de sporter is die aangewezen wordt.

Via een telefoon met luidspreker wordt contact opgenomen met de heer (directeur ADA) en (DCO) in De voorzitter legt uit dat de tuchtcommissie over twee onderwerpen vragen wenst te stellen: informatie over de regelgeving en het verslag van de gang van zaken op de wedstrijddag.

De heer verklaart dat de overheid aan ADA de bevoegdheid heeft gegeven om de dopingregels te handhaven. heeft geen eigen dopingregels maar past de WADA Code rechtstreeks toe. Ook het IST en de andere documenten die bij de code horen zijn rechtstreeks van toepassing.

Gevraagd naar zijn reactie antwoordt de heer dat hij hier niets mee kan.

Mevrouw verklaart in overeenstemming met haar verslag op het dopingformulier. In aanvulling daarop verklaart zij ook nog:

We waren met drie controleurs. Twee dames en een heer. De dames doen de administratieve zaken, de man gaat mee naar het toilet. We hebben moeten zoeken naar een geschikte ruimte voor het controlestation. Uiteindelijk is het herentoilet in de VIP-ruimte als zodanig ingericht. De heren moesten dus maar het damestoilet gebruiken. In deze zone kwamen alleen genodigden. Het Nederlands team was een uitzondering, zij mochten wel in de VIP-ruimtes komen, Vandaar ook dat hun coach een foto kon nemen van het controlestation.

De opdracht van ADA ontvingen we een paar dagen tevoren. De materialen ben ik diezelfde ochtend op gaan halen. Om de atleten niet uit hun concentratie te halen hebben wij besloten met de aanwijzing te wachten tot na afloop van de wedstrijden. Na de laatste wedstrijd 15 moest ik eerst wachten tot rust was weergekeerd. Dat duurde lang. Iemand van de organisatie heeft mij toen naar de betrokkene gebracht. Op mijn verzoek, want ik kende hem niet. Ik heb mij voorgesteld, mijn badge laten zien en hem uitgenodigd een test te ondergaan. Hij zei: "Oh, ben ik de gelukkige? Voor testen moet je bij mijn coach zijn. Daar ga ik niet over.". Hij wees naar een tafel aan de zijkant. Ik vroeg hem wie zijn coach was. Hij riep zijn coach, noemde hem bij zijn voornaam. Die voornaam was kort. Omdat ik niet wist wie de betrokkene bedoelde heeft betrokkene mij letterlijk naar de tafel gebracht en de coach aangewezen; hij heeft mij als het ware bij zijn coach geïntroduceerd. Betrokkene zelf liep toen weer terug. Er zaten meer mensen aan die tafel. De coach stond, maar kwam niet zelf naar mij toe. Nadat ik mij had voorgesteld heeft hij mij toch een hand gegeven en zei mij "Daar doen wij niet aan mee" en "Ik heb er

niets mee te maken". Hij heeft zich niet voorgesteld. Het was duidelijk dat hij niet wilde meewerken. Hij draaide zich om. Ik was verbaasd en vroeg hem om te tekenen. Dat deed hij uiteindelijk.

Ik heb niet overwogen om terug te gaan naar betrokkene. Hij was zo resoluut geweest. Ik durfde niet meer.

In principe hoort een sporter te tekenen, maar in dit geval verwees hij mij naar de coach. Dat is mij nooit eerder gebeurd. Ik heb het besproken met de collega's ter plaatse. We waren allemaal onder de indruk.

De Nederlanders stonden op het punt om weg te gaan uit de zaal. Ik ben terug gegaan naar het station en heb de weigering gerapporteerd.

Zo'n 10-15 minuten later liep het Nederlandse team langs het controlestation op weg naar buiten. Ze werden teruggeroepen door de organisatie om nog wat te eten. Dat deden ze en ze waren dus nog een tijdje in de buurt van het station, ik schat op 10-12 meter van het station vandaan. Omdat ik zo geschrokken was van hun houding durfde ik ze ook op dat moment niet meer te benaderen.

Ik ben ook niet later naar de ploeg gegaan want mijn opdracht was om te controleren binnen wedstrijdverband.

Het gebeuren heeft mij letterlijk geraakt.

Op uw vraag hoe de coach er uit zag verklaar ik dat het een man van middelbare leeftijd is, stevig, robuust, lichte O-benen, liep een beetje moeilijk en qua lengte schat ik hem op 1.68 m.

Ik heb de heer _____ zojuist een foto gestuurd waar de coach ook op staat. Het is ook dezelfde persoon die eerder de foto van het station maakte. Dezelfde man was er ook later, in de buurt van het station, bij. Hij fluisterde toen iets in het oor van een langere blonde man.

Ik heb de coach niet om legitimatie gevraagd. Hij antwoordde op alles nee, nee, nee en ik heb er alleen een handtekening uit weten te krijgen.

De aanwezigen krijgen de gelegenheid aan Mw. _____ vragen te stellen. De heer _____ vraagt of Mw. _____ aan de coach om legitimatie heeft gevraagd. Zij antwoordt van niet.

Nadat is vastgesteld dat geen van de aanwezigen nog verdere vragen heeft, wordt het telefonische verhoor beëindigd.

De heer _____ laat aan alle aanwezigen de foto zien die hij heeft ontvangen op zijn mobiele telefoon en hij verklaart dat mevrouw _____ de man die de vlag voor zijn borst houdt heeft aangewezen als de coach waarmee zij heeft gesproken. De betrokkene identificeert deze man op de foto als zijnde zijn coach de heer _____

De betrokkene verklaart voorts:

Ik heb niet gezien dat _____ met de DCO heeft gesproken. Ik begrijp niet waarom de DCO bang was om ons te benaderen. Ik ben heel beleefd tegen haar geweest.

De heer _____ verklaart:

Er was twijfel te horen bij mevrouw _____. Er zijn verschillen tussen haar verklaring en die van betrokkene, maar ook overeenkomsten. De zaak wordt opgeklopt. Het is onthutsend dat mevrouw _____ het team van betrokkene gevaarlijk vond. Als dat zo was, dan had zij om hulp kunnen vragen. Mijn cliënt is niet agressief. Doordat de DCO zich niet van haar taak heeft gekwetend is mijn cliënt ontnomen waar hij recht op heeft. Zij had de mogelijkheid om hem te vragen om te tekenen. Het is haar taak om de sporter iets te laten tekenen. Door dit niet te doen zadelt zij de betrokkene met een probleem op. De betrokkene heeft de controle niet geweigerd, maar omdat hij twijfelde aan de echtheid heeft hij de DCO verwezen naar zijn coach.

De heer _____ verklaart:

Er moet worden geoordeeld op basis van waarschijnlijkheid. De betrokkene heeft tot tweemaal toe doorverwezen naar zijn coach.

De essentie is dat de sporter moet tekenen. De vraag of het aan de betrokkene kan worden verweten dat dit niet is gebeurd hangt af van de interpretatie van de feiten.

De voorzitter constateert dat uit het verhoor duidelijk is geworden dat de ADA de WADA code rechtstreeks toepast. De betrokkene en zijn advocaat zijn niet goed bekend met de WADA code. Hij vraagt de DA of deze bereid is een en ander over de in deze zaak relevante bepalingen uit de Code op papier te zetten, waarna de betrokkene hierop nader kan reageren. De heer antwoordt bevestigend.

De heer verklaart:

Als subsidiair verweer merk ik op dat de verwijtbaarheid een rol speelt. De schorsingsperiode zou gematigd moeten worden. In dit geval heeft de DCO niet aan de regels voldaan, dat is duidelijk. Dit moet ook een rol spelen in strafmaat. De betrokkene heeft zich op dat moment niet kunnen verweren. Hij was er niet bij toen iemand anders tekende.

Ik kan niet anders dan vasthouden aan de stelling dat de heer niet heeft getekend.

De voorzitter schorst de zitting voor kort overleg. Een aantal minuten later wordt de zitting hervat.

De voorzitter geeft aan dat de tuchtcommissie graag nadere informatie ontvangt van de DA, te weten:

Toelichting op de in deze zaak relevante bepalingen in WADA code en IST,

De mail met de opdracht van ADA,

De foto met de aanduiding welke persoon op deze foto de coach is,

Een nadere precisering van de gevolgen in geval van een eventuele tweede overtreding.

De DA zal dit binnen 2-3 weken aanleveren. De advocaat van de betrokkene krijgt vervolgens maximaal drie weken om hier schriftelijk op te reageren.

Indien de informatie voldoende is, zal de tuchtcommissie proberen om vervolgens binnen vier weken daarna uitspraak te doen.

De heer reageert op het nagekomen verweerschrift:

De ADA heeft de DA wel verzocht om de zaak te behandelen. Ik zal de e-mail overleggen.

De sporter is degene die aangewezen moet worden. Contact met de coach kan daaraan voorafgaan.

Het feit dat de betrokkene in zijn sport niet gemist kan worden is geen reden om hem niet uit te sluiten.

Er is wel degelijk sprake van een tweede overtreding.

Artikel 39 wordt genoemd maar dit artikel heeft geen betrekking op deze zaak.

De voorzitter sluit de mondelinge behandeling.

mr. J.M.J.M. Doon
(voorzitter)

mr. A.M. Bleeker-van Velzen
(secretaris)